

אז מה, שְלמה? חשבת לעזוב את צרפת בלי להפרד ממני?
ממ... מה... מה...
מה אתה רוצה, חיים?

לפתע...
אוי! מהיכן הוא צץ פתאום?
לילה טוב, רי שלומי'לה! יוצא להתאורר קצת עם הילד?
לפתע...

בנראה השוטר הזה הוא אח של אבא שלי...
חיים, אבא הקלש לי! אני מתחנן לפניך! אתה יודע היטב שהירשה לא צריכה להיות אצלך. אתה לא תדע לשמור עליה! וחוזר מזה, גם אבא לא יהיה מרצה מזה...

ב. באמת רצית שאבא להפרד? חשבת שאתה כבר לא רוצה לראות אותי...
אתה כבר מזמן לא מענין אותי, אבל את הירשה של אבא אני בהחלט רוצה...

רק שאל יקח את הירשה!

חיים! אבא! החזר לי את הירשה...
די! החבילה נשארת אצלי!

...שהחבילה הזו כן צריכה להשאיר אצלי!

אני דוקא חושב...

מה אתה אומר, שלומי'לה! איזה נאום מרגש... אך אתה חושב שהירשה לא צריכה להיות אצלי? מענין...
למה הוא מתקרב אלינו?!

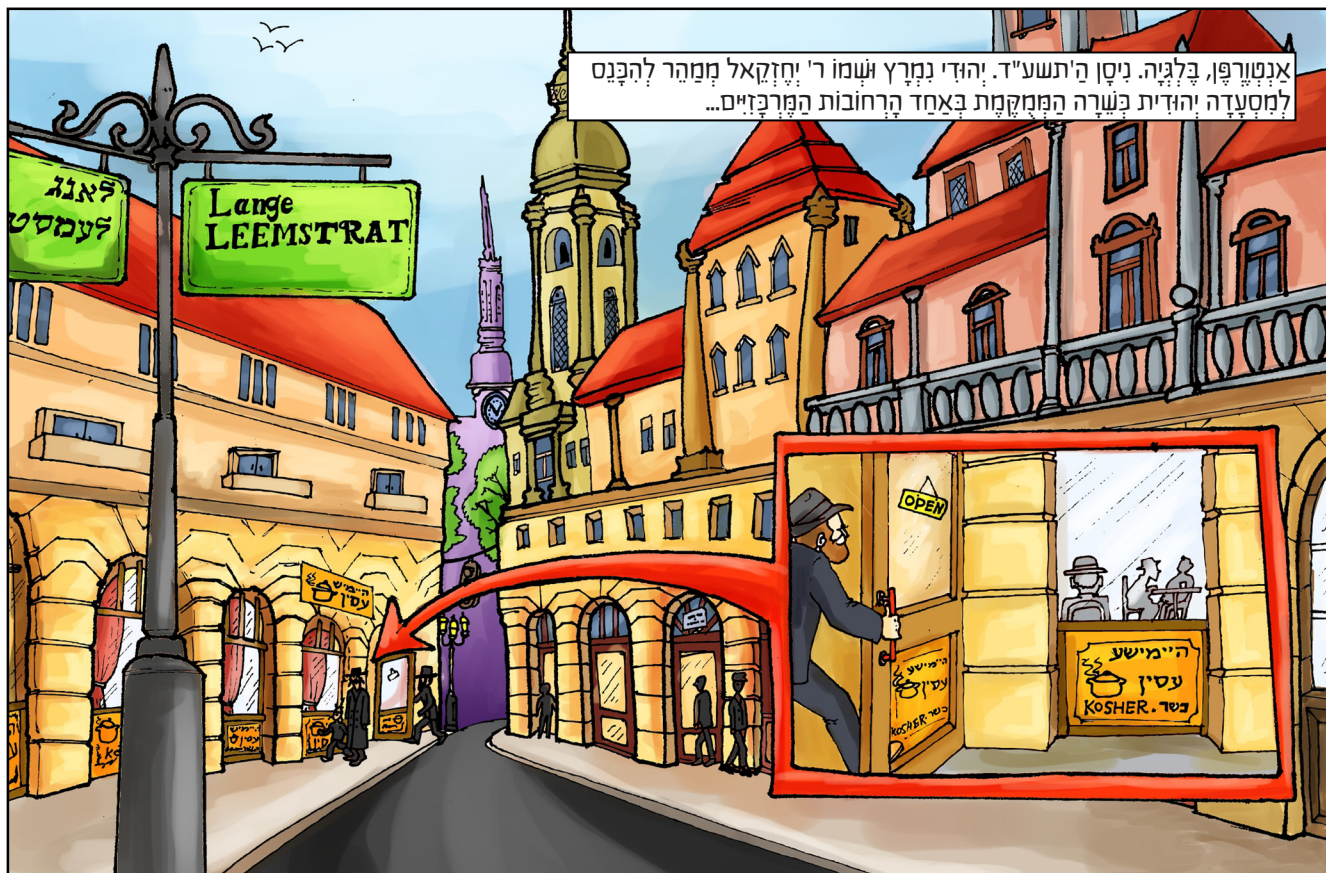

רי שלמה ובנו מסתלקים מהמקום מבלי להביט אחורה...
אשמור על הירשה מכל משמר, ואוכיח לשלמה שהוא טועה!
בוא מאיר, נמשוך בדרבנו. בשנחזר הביתה, אסביר לך בעזרת ה' את כל מה שקרה כאן...

ובכן, הכוח כעת בידיים שלך... אך דע לך, חיימקע, שהשם מנהל את העולם! אינני יודע מדוע ה' רוצה שהירשה תשאיר אצלך בינתיים, אך אני בטוח כי יום יבוא והירשה הקדושה הזו תחזור למקומה הראוי לה, ותשמר בידי אנשים הגונים וישרים, בדייק כפי שאבא רצה...

אנטערפון, בלגיה. ניסן ה'תשע"ד. יהודי נמרץ ושמו ר' יחזקאל ממנה להכנס למסעדה יהודית בשורה הממוקמת באחד הרחובות המרכזיים...

לפתע מבחין ר' שמחה בדמות העומדת בפתח...

אוקה! אני רואה שר' יחזקאל נכנס לכאן! ברשותך, אגש לשורת אותו, ובקשך לשוחח מאחר יותר...

ר' שמחה, בעל המסעדה, עומד מאחורי הדלפק ומשוחח בניחותא עם אחד הלקוחות.

...ברוך אתה ה' הן את הכל!

ר' שמחה, כפי שאתה רואה, אני בהחלט טרוד מעט. הייתי שמח לשוחח אתך במקום שקט יותר, אם אפשר...

או, ר' יחזקאל, נראה שאתה מטרוד מעט...

טוב, אלך לרפוי. לא אפריע להם לשוחח.

כן, בהחלט! הבה נגש למשרד שלי, שם נוכל לשוחח בשקט...

אוי וי, אני רואה שאתה ממש מדאג! תתעודד יהודי, הכל לטובה...

אינני מדאג, ר' שמחה! אני פשוט ממחר... נוכל לשוחח בפרטיות?

משרדו של ר' שמחה

ובכן, ר' יחזקאל, הנה מזמן לשבת ולדבר. כאן אף אחד לא יפריע לנו...

...השנה, מסבה מסוימת, גיסי ואחותי לא יוכלו להיות שם בחג הפסח הפומשמש ובא, בדיק בעת שהעיר מלאה בתורים ישראלים...

ובכן, ברשותך, אגש ישר לענין. כפי שהדאי ידוע לך, אחותי וגיסי משמשים כ'שלוחים' של הרבי בעיר ברילוצ'ה שבמדינת ארגנטינה.

בסדר, בסדר, ר' יחזקאל! הרגע הבנתי את בקשתך. אנא הנח לי לחשב על כך כמה ימים, ובצורת ה' אשיב לך תשובה בהקדם...

...לכן חשבתי שאולי אתה מושפחתך תסעו להחליף אותם בזמן החג! אתה הרי, ברוך השם, יהודי עליז וחברמן, ברוך בשרונות, וגם להבין אכל ולנהל 'סדר' בהלכתו יודעים אתם... ודאי שכל ההוצאות יהיו עלינו,!

ר' שמחה נותר לבדו במשרד, ראשו פרוז בהתלבטיות קשות...

מצד שני, מכרחים לדאג שלמאיר יצטרף חבר, הרי אני עצמי אהיה פרוז בשליחות ולא אוכל להקדיש לו מזמני...

מצד אחד, הרי מדבר בענין נעלה וחשוב, ואם ר' יחזקאל חושב שאני מתאים לתפקיד, מי אומר שאפשר בקלות כזו לוותר עליו?!

ובכן, ר' שמחה, אשאיר אותך לבד בעת אחרת לתשובה מוקד בימים הקרובים...

בסדר, ר' יחזקאל. לך לשלום! ואל תדאג, בסוף הכל יסתדר! ה' יהיה בעזרתי!

מאחר יותר חוזר ר' שמחה לביתו וחולק את מחשבותיו עם אשתו...

...ובכן, החלטתי לשאל את ר' יחזקאל אם הוא מוכן לממן ברטיס טיסה גם לאחיני שמואל. כך למאיר יהיה חבר, והוא לא יצטרף לבלות את רב זמנו לבד! אם ר' יחזקאל יסכים לצרף גם את שמואל, נראה לי שנקבל עלינו את השליחות ונסע בעזרת ה' לארגנטינה.

מה, באמת?! יבואו אתנו שני בחורים?

אכן כן! ולא סתם בחורים, מדובר בבחורים חסידים מאוד!

איזה יפוי! אני מתרגשת רק מעצם האפשרות שאני עומדים לנסע... אבל נהיה שם לבד? רק אנחנו? איך נצליח לנהל ליל-סדר שלם לבד?

לא נהיה שם לבד! ר' יחזקאל אמר שיבואו אתנו שני בחורים מהישיבה בצרפת...

מאחורי הדלת נמצא ילד חמוד ושמו מאיר. הוא מקשיב בהתענינות לשוחת הריו, ולבו פועם בהתרגשות...

יש!!! אני לא מאמין! נוסעים לארגנטינה!!!

עכשו אני כבר מתרגשת מופש! נראה לי שזו עומדת להיות חוויה אדירה! אתה מברח למהר ולשאל את ר' שמחה אם הוא מוכן לצרף גם את אחינך שמואל.

אכן, גם אני חשבת במורן! מחר, בעזרת ה', אדבר עם ר' יחזקאל.

